

HA ESTAT EL GRAN TEMA

de l'estiu, fora del desori, de la tristesa dels relleus barcelonins. Tothom en parla. Des de la proposta irreflexiva i demagògica d'Iniciativa per Catalunya, passant per comentaris de totes menes, seguint pels africans deixats caure a la plaça de Catalunya i acabant per la crisi dels *cayucos* a les Canàries. És el tema de l'estiu perquè és un dels problemes més importants amb què s'enfronta la societat desenvolupada.

La crisi de la immigració és producte de la crisi provocada pels desequilibris econòmics que hi ha al món. Viure a tocar de països que tenen una renda per càpita mitjana vint vegades inferior a la nostra provoca aquesta mena de situacions, i el que no s'hi val és a dir-ne de molt grosses per tal d'arrossegar uns quants vots cap aquí o cap allà. És un escàndol per a la democràcia fer de la immigració el centre del debat quan només s'utilitza com a missatge publicitari. És una altra mena de tràfic humà, tan reprovable com els qui es dediquen a traficar físicament amb els immigrants.

Per tal de posar-hi un punt de reflexió he mirat de fer allò que de vegades us he proposat en aquest mateix espai. He mirat d'aïllar-me una mica per tal d'arribar a conclusions personals que, encertades o no, potser us poden ajudar a debatre amb un punt de

LECTURES POLÍTIQUES

▶ ANTONI VIVES

Immigració

— píndoles —

«La societat **DESENVOLUPADA** ha d'invertir en la societat **SUBDESENVOLUPADA** per tal de construir possibilitats de **FUTUR** als països **D'ORIGEN** de la immigració»

tranquil·litat una qüestió que ens afecta a tots plegats.

1. La immigració és producte de la desigualtat massiva entre zones diverses del món. La societat desenvolupada ha d'invertir en la societat subdesenvolupada per tal de construir possibilitats de futur als països d'origen de la immigració. Algú ha parlat de Pla Marshall per a aquests països. Caldrà aprendre a parlar amb aquests països, d'estructures estatals mínimes. Caldrà fer-ho, molt probablement, generant nous marcs de confiança i a poc a poc.

«No crec que el problema dels **"CAYUCOS"** sigui el gran problema. És el més **APARATÓS** perquè és **MEDIÀTIC**. El gran problema són els **AEROPORTS**»

— píndoles —

3. No crec que el problema dels *cayucos* sigui el gran problema. És el més aparatós perquè és mediàtic, fins i tot d'una plasticitat perillosament enganyosa, com la de les fotografies de les turistes en biquini ajudant els naufragats a la platja. El gran problema són els aeroports. El gran problema és el Prat. El gran problema és Barajas. El gran problema és la frontera francesa. El gran problema és la frontera amb l'Estat. Aquest és el gran problema del que ens distreuen imatges de tota mena i per on entren milers de persones de tot el

món atretes per la potència econòmica de Catalunya i tàcitament tolerades, ja que no es controlen.

4. Catalunya no es pot conformar amb oficines a l'estranger o amb selecció en origen o amb la gestió dels permisos de treball. Necessitem eines frontereres i policials d'estat. Però també recursos d'integració d'estat. En aquest sentit, les competències vigents són del tot insuficients per a nosaltres i, per això, volem, necessitem comptar amb el que compta qualsevol estat independent d'Europa.

5. No es pot fer demagògia *immigrizant* la gent que ja tenim a casa. No hi ha integracions forçades a força de cursets. Això només serveix per blanquejar consciències. El que cal és potenciar al màxim la cultura d'acollida, en aquest cas la catalana, a tota la societat. El que cal és desenvolupar al màxim les aules d'acollida. El que cal és doblar, triplicar els recursos invertits en ensenyament, en atenció social. I cal posar els valors de civilitat europea al damunt de tots els discursos, al damunt de totes les actuacions, tant per a gent d'aquí de tota la vida com per als nou vinguts. Per a totes les confessions. Per a totes les maneres d'entendre la vida. Hi ha molt més a compartir del que ens pensem.